

Fotó: Nagy Enikő

Közerdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőjét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzet megbíztott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Esély Gyermekejóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

2020. január
IX. évf., 1. szám (89.)

Futballdrukker szertáros nénik és nagymamák Bepillantás Erzsi és Kriszta, avagy a Puskás Akadémia szertárosainak világába

Petőfi és a slam poetry Rendhagyó irodalomórán Horváth Kristóffal

CSALÁDREGÉNY Felcsúttól Felcsútig Találkozás az ifjú Baracskai házaspárral

A felcsúti lánglovag Riport Sipos Zsolt embert próbáló szolgálatáról

Címlapfotó:
Döme László Balázs

Felcsúti Hírlap

3 „Egyszer csak megjelent egy angyal...”

Találkozás Böjte Csabával a Puskás Akadémia sportkomplexumában

4 Petőfi és a slam poetry

Rendhagyó irodalomórán Horváth Kristóffal

„Ha azt mondom, gyere, elmondok pár Petőfi-verset zenére, nem biztos, hogy felcsillan a szemed, hm? Pedig egy nemzeti hőstér illene csillogni a szemnek. És ha azt mondom, ne félj, ez a nemzeti hős nem bronzból van, hanem a túlérzékeny rapperek tündéri arroganciájából, meg az együttérzésre szomjazó színész szemérmetlen önsajnálataból?” – hangzik Horváth Kristóf kedvcsinálója. Az úgynevezett slammer – kiegészülve Bettika Quartettel – január 22-én, a Himnusz születésnapján, avagy a magyar kultúra napján a Faluházban tartott rendhagyó irodalomórát iskolásainknak, bemutatva a klasszikusokat – újszerűen, kortárs hangszerelésben.

6 Főszerepben: a derű!

Pillanatok a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub mulatságából

7 A felcsúti lánglovag

Riport Sipos Zsolt embert próbáló szolgálatáról

„Édes jó Istenünk, világ virrasztója! / A mi apukáknak légy oltalmazója! / Tolvaj szikrácskákat mind ki oltogassad, / Alvó szelek szárnyát lekötözve tartsad, / Hogy a tűz muskátlit ne nyisson... / Hogy apukánkat, reggel, ölelhessük itthon!” A Tűzoltó gyerekek imája, Móra Ferenc verse jár a fejekben, miközben beszélgetünk. Sipos Zsolt oltóval, aki felnőttként gyermekkorai álmát éli: huszonöt éve szolgál tűzoltóként. Két perc – úgynevezett vonulásként társaival csupán ennyi ideje van arra, hogy a riasztást követően a helyszínre induljon. S akkor aztán nincs más, csak az, ami a tűzoltók esküjében is szerepel: „Szolgálati kötelezettségeimet, ha kell, életem kockáztatásával is teljesítem.”

10 Hangszert a kézbe!

Rendhagyó énekóra Temesi Berciékkel

„That’s the way I like it...” – felhangzik a KC and the Sunshine Band klasszikusa a nyolcvanas évekből, s aztán napjaink egyik popdivájának slágere, Ariana Grande Focusa is. És ha kellőképpen fülelünk, akkor észrevehetjük, hogy az énekesnő a nyolcvanas évekből dal egyik dallamát használta fel a slágerlistákat is meghódító zeneszámban. „Merthogy zene és zene között nincs különbség, a mai zenék nem különböznek a régiektől, mindössze a hangszerelésük, avagy a csomagolásuk más” – árulja el iskolásainknak a Faluházunkban tartott rendhagyó énekóra „házigazdája”, Temesi Bertalan és társa, Feri, s bizonyítják: négy akkordból bármilyen slágert létre lehet hozni.

12 A mindenség évadának végéhez közeledve

Döme László Balázs fotója

14 Felcsúttól Felcsútig

Találkozás az ifjú Baracskai házaspárral

16 Futballdrukker szertáros nénik és nagymamák

Bepillantás Erzszi és Kriszta, avagy a Puskás Akadémia szertárosainak világába

18 Kert

Már várjuk a tavaszt!

19 Konyha

Almás-fahéjas palacsinta

20 Harangszó

A legfontosabb parancsok
Mi Atyánk

22 Mozaik

„Egyszer csak megjelent egy angyal...”

Találkozás Böjte Csabával a Puskás Akadémia sportkomplexumában

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Csaba testvér alighanem senkinek sem kell bemutatnunk. Pappá szentelése után nem sokkal az erdélyi Dévára helyezték, ahol magához vett néhány utcagyereket, majd egyre többet és többet, így lett aztán mostanra több ezer magára hagyott, elárvult gyermek „apukája”. Ferences testvéreként, a legkisebbek segítőjeként, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítójaként számtalan gyermekothont kezdett működtetni szerte Erdélyben, ő maga pedig egy hatalmas szürke panelház, a dévai otthon lakója – „gyermekéi” között él. Innen kelt útra december végén, hogy együtt ünnepeljen közösségünkkel a Puskás Akadémia évzáró ünnepségén. „Ha hiszik, ha nem, mielőtt útnak indultam, a dévai templomban imádkoztam, s egyszer csak megjelent egy angyal – fordult az ünneplőkhöz Csaba testvér. – Megkérdezte, hova jövök, s elmondtam. Erre azt mondta, kérhetek három dolgot. Elmondom, hogy mit kértem. Először is azt, hogy az akadémia karácsonyfája alá egy csomagba legyen berakva abból a reményből, a bátorságból, a kitartásból, amellyel Jézus a világra jött. Meg kell váltani a világot, el kell mondani az embereknek, hogy jobb békében és szeretetben élni. Jézus igent mert mondani a Mennyei Atya tervére, el mert jönni, nem hozott egy csomó lángpallosú kerubot, hanem bizalommal megszületett, hitte, hogy meg lehet ezt csinálni, bízott az Úristen négy és fél milliárd éve futó Föld nevű projektjében. Nem szaladt haza sírva, hogy te, Mennyei Atya, tényleg azt hitted, hogy ezek engem várnak? Nem kellünk mi senkinek, valahogy megszülettem egy istállóban, az állatok majdnem letapostak, Heródes még a katonáit is rám küldte, hát te teremtetted, akkor váltsd is meg őket! Nem mondja ezt, hanem leküzdi a nehézségeket, s végül csak kimondja: beteljesedett! Második kérésem számotokra az angyalhoz az volt, hogy milyen jó lenne, ha 15 millió magyar akadémiaja volnánk, ha minél többen sportolnának a Kárpát-medencében, mert a templom is akkor szép, ha tele van, ez az akadémia is legyen hát tele! A harmadik kérésem pedig az volt, hogy legyen minél több gól, végül is egy akadémia attól működik. Szívem minden szeretetével imádkoztam mindezt.” Csaba testvérral aztán a Puskás Akadémia egész közössége együtt imádkozhatott – közös fohással ért hát véget az év. Csaba testvér szavait kétségkívül áthozhatjuk az új esztendőbe, és vele együtt utunk során, életünk bármely napján kérhetünk magunknak a reményből, a bátorságból, a kitartásból, amellyel Jézus a világra jött.

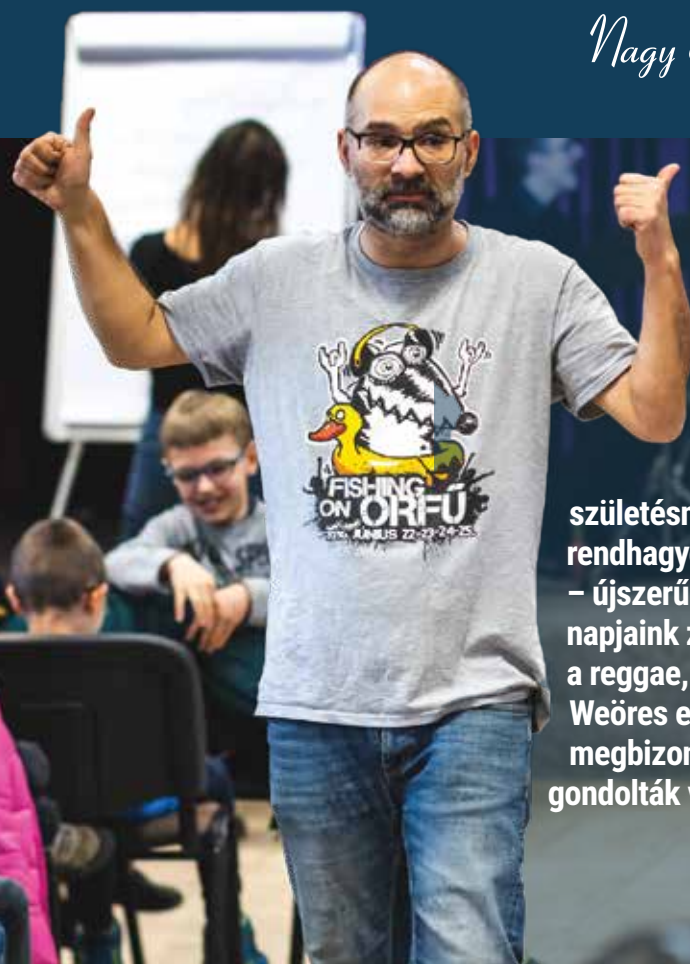

Petőfi és a slam poetry

Rendhagyó irodalomórán Horváth Kristóffal

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

„Ha azt mondom, gyere, elmondok pár Petőfi-verset zenére, nem biztos, hogy felcsillan a szemed, hm? Pedig egy nemzeti hősről illene csillogni a szemnek. És ha azt mondom, ne félj, ez a nemzeti hős nem bronzból van, hanem a túlérzékeny rapperek tündéri arroganciájából, meg az együttérzésre szomjazó színész szemérmetlen önsajnálataiból?” – hangzik Horváth Kristóf kedvcsinálója. Az úgynevezett slammer – kiegészülve a Bettika Quartettel – január 22-én, a Himnusz születésnapján, avagy a magyar kultúra napján a Faluházban tartott rendhagyó irodalomórát iskolásainknak, bemutatva a klasszikusokat – újszerűen, kortárs hangszerelésben. Interaktív verskoncertjük során napjaink zenei és verselési trendjeinek – a slam poetry, a rap, a jazz, a reggae, a hip-hop és a drum 'n' bass – segítségével Petőfi vagy épp Weöres egy másik, eddig ismeretlen arcát ismerhették meg tanulóink, megbizonyosodva arról, hogy a magyar költészet menőbb, mint gondolták volna.

„Baktat a Pistike, baktat a Pistike...”, „Ki kacag? A katica. Ki kacag? A katica.”, „Te cseresznyemag vagy, vagy vadmeggyemag vagy?”, „Fekete bikapata kopog a pepita patikaköveken...” – sorjáztak a nyelvtörők Horváth Kristóf verskoncertjén, hogy aztán következzenek a magyar irodalom remekei, Arany János Toldija, Petőfi Sándor és Weöres Sándor egy-egy klasszikusa – úgy, ahogy talán még nem is igen hallottuk őket: a napjainkban igencsak divatos slam poetry eszköztárát felhasználva. „Befordultam a konyhára, / Rágyujtottam a pipára... / Azaz rágyujtottam volna, / Hogyha már nem égett volna. / A pipám javában égett, / Nem is mentem én a végett! / Azért mentem, mert megláttam, / Hogy odabenn szép leány van” – Petőfi egyik legismertebb költeményének kezdősorai ezek. „Hogyan csajozhatott Petőfi? – tette fel a kérdést a slammer, iskolásaink pedig csak úgy kacagtak. – Én úgy képzelem, hogy felhajtotta az ingujját, berúgta a csárda ajtaját, belépett, körülnézett, s dobott egy félkrajcárrost a zenegépbe... Mert a Petőfi ilyen legény lehetett!”

Horváth Kristóf, művésznévén „Színész Bob”, évek óta tart interaktív verstani drámajátékokat, verskoncerteket, rendhagyó irodalomórákat gyerekeknek, ő a slam poetry műfajának egyik legismertebb hazai képviselője, magyar bajnok slammer. „Petőfi depressziós, naiv, paranoid, fülig szerelmes bárkibe, s az igazság föltétlen győzelmébe vetett hite, akár egy óvodásé, oly csorbíthatatlan. Te mikor áldoztad fel utójára az életedet a hazáért? Mikor voltál akasztáson, mikor láttál valakit deresre húzva? – mondja a XIX. századi költőről. – Petőfi egy, a miénknél sokkal nyersebb korban védelmezte azokat az értékeket, amelyekért ma nekünk egyet kettóintani is fáradságot jelent. Közben megalkotta az újjáéledő magyar nyelv legnagyobb hatású életművét. Rendszerkritikus szövegei az elmúlt 170 évben egyetlen napra sem veszítették el aktualitásukat. Petőfit nem kell leporolni, mert mindazt képes megszólítani, amit a valaha élt összes művész megszólaltatni vágyott, és amit a valaha élt összes ember hallani kívánt. Nem tudom, hogy ez mi, de az biztos, hogy a dögös beatek mindörökké jól fognak neki állni.”

„Színész Bob” nem csupán nemzeti hősünket hozta el nekünk Felcsútra, de az önmagát csak Sörös Vándornak nevező Weöres Sándort is. „Mi jut eszünkbe Weöres Sándorról? – kérdezi. – Gyerekersek. Talán még a Teljesség felé. Weöres a keleti bölc, Weöres az örök gyerek. Zavar, hogy a húgomnak nem volt tananyag Weöres Sándor költészet a középkorában. Zavar, hogy e végtelennek tetsző

életmű létezésére nem hívták fel a figyelmét. A sokszínűségére, a bölcseségekkel szemben álló pesszimista-nihilista versekre, a kozmikus költővel szemben álló személyességre. A vágyak vonzásában szenvedő ember panaszára, az aktualitásra reflektáló közéleti hangra, a hidegfejú szerkesztőre és az eleven fátylára, aki körbe-szalad és ordít. Alila dilinyósról, a kozmosz előtt tisztelgő formaművészre. A pimaszra és az alázatosra, aki eszünkbe juttatja, hogy nem létezik szöveg, melynek ne lenne dallama, liktetése. Ő a világgöltészet epigonja, az önmagával együtt a körülötte élő világ folyását megújító, egyszervolt zseni. A nemzedékek múlva is modern, mindörökké klasszikus.” S az egyedi ritmikus-zenei-irodalmi élményt nyújtó verskoncertje során állítását bizonyította is.

A verskoncert közös versírással ért aztán véget, tanulóink közreműködésével igazi kortárs alkotás született. Horváth Kristóf megmutatta: a költészet korántsem egyszerűen csak tananyag meg memoritár, hanem olyasmi, ami élő és szabad, ami örömet ad, amivel lehet játszani, amit örökké újjá lehet teremteni. Produkciója után alighanem a legtöbbünknek kedvünk támadt még egy kis Petőfit és Weörest olvasni, netán odahaza őket dúdolgatni, esetleg versírással próbálkozni...

Főszerepben: a derű!

Pillanatok a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub mulatságából

Nagy Enikő

2020 sem kezdődhetett másként a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub nagymamái és nagyapái számára, mint hogy hagyományos évzáró-évkezdő mulatságuk során elköszönjenek az elmúlt esztendőről, s beleversék magukat az újba. Vél, Kajászó, Tabajd, Bicske, Alcsútdoboz, Szár és Felcsút – a környék valamennyi nyugdíjasklubja képviseltette magát a vigasságban, amelyet január 25-én rendeztek meg a Faluházban. Idén is telt ház fogadta a bálozókat, akik maguk készítette süteményeikkel-kalácsaikkal kínálták társaikat, és számtalan meglepetést ajánlottak fel a tombolázni kívánók számára. „Legyen az életünk boldog, várjon még sok öröm ránk” – ezúttal is a nyugdíjasok „indulójával” veszi kezdetét a bál, amelyet aztán a felcsúti klub vezetői nyitnak meg: „Emlékezünk a mögöttünk álló évre, az örömeire, a kalandokra és a kudarcokra, a csalódásokra is. Az újév új esélyt jelent, arra hív, hogy még többet szeressünk, s éljünk. Ne töprengjünk azon,

mi lett volna, ha ..., hanem örüljünk annak, amit a holnap hoz.” S az útravalóként szolgáló gondolatok után a gyöngyvirágosok hagyományos műsora következik – a dalkör előadása idén egy kis táncsal és előzenés kísérettel „megbolondítva”. „Jó, jó, jó, az élet, jaj, de jó / Haj, jaj, jaj, nincsen semmi baj, / Szép, szép, szép, az élet nagyon szép, / Várunk még, nincs behúzza még a fék!” – hangzott fel a Szépkorúak himnusza című szerzemény. Mind ezen túl még egy mókás körjáték is várt a bálozókra, akik között idén is feltűntek ismerős arcok, olyanok, akik az elmúlt években, mi több, egészen a kezdetektől, vagyis 2015 januárja óta eddig minden évben együtt báloztak a felcsútiakkal. S ahogyan az lenni szokott, ezúttal sem kell hosszasan várni, hogy megkezdődjön a mulatozás: „Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék ...” – sorjáznak a jellegzetes múltidéző slágerek, s „szépkorúink” máris táncra perdülnek – innentől egész este a mulatósé és a derűé a főszerep!

A felcsúti lánglovag

Riport Sipos Zsolt embert próbáló szolgálatáról

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

„Édes jó Istenünk, világ virrasztója! / A mi apukánknak légy oltalmazója! / Tolvaj szikrácskákat mind ki oltogassad, / Alvó szelek szárnyát lekötözve tartsad, / Hogy a tűz muskátlit ne nyisson... / Hogy apukánkat, reggel, ölelhessük itthon!” A Tűzoltó gyerekek imája, Móra Ferenc verse jár a fejekben, miközben beszélgetünk. Sipos Zsolt olyasvalaki, aki felnőttként gyermekkori álmát éli: huszonöt éve szolgál tűzoltóként. Két perc – úgynevezett vonulásként társaival csupán ennyi ideje van arra, hogy a riasztást követően a helyszínre induljon. S akkor aztán nincs más, csak az, ami a tűzoltók esküjében is szerepel: „Szolgálati kötelezettségeimet, ha kell, életem kockáztatásával is teljesítem.” Községünk lakosa nemrégiben Széchenyi-díj a közügyekért kitüntetésben részesült Székesfehérváron. Az alcsútdobozai önkéntes tűzoltóegyesület munkájáról és általában a tűzoltók szolgálatáról beszélgettünk.

Mi leszek, ha nagy leszek?

Szolgálatát követően találkozunk. „Tűzoltóként huszonnégy órás szolgálatot teljesítünk, majd negyvennyolc órát pihenünk – mondja Sipos Zsolt. – Illetve ilyenkor többen másodállásban dolgozunk.” Zsolt a XI. kerületi tűzoltó-parancsnokság tűzoltója, továbbá az alcsútdobozi önkéntes tűzoltóegyesület vezetője. „Jól emlékszem, 1995. március 1-jén lettem tűzoltó – meséli. – Gyermekkoromban az ugyancsak tűzoltóként szolgált sógorom néhányszor magával vitt a tűzoltóságra, ő volt a példaképem, s megfogott a laktanya hangulata, tetszettek a tűzoltóautók, s ahogy a tűzoltók odabent derűsen tettek-vettek, szerelgettek, s aztán ahogy a derűt, a nevetést hirtelen felváltotta a komolyság, amikor kigyulladt a riadólámpa.” Miután a katonaságnál leszerelt, Zsolt a kissrácként tapasztaltak hatására tűzoltó lett. A kezdetektől vonulásként szolgált, s több mint tíz éve gépjárműfecskendő-vezetőként és a darukezelőként is bevetésre kész.

Riasztás és vonulás

Szolgálatuk idején a tűzoltóknak folyamatosan készenlétben kell lenniük. Ha elhangzik, hogy „Figyelem, riasztás tüzesethez!” vagy „Figyelem, riasztás műszaki mentéshez!”, két perc múlva már a szertárban, az autókban a helyük, felkapják a védőruhájukat, s már indulnak is szirénázva. Ha épp nincs riasztás, a tűzoltók napközben elméleti és gyakorlati foglalkozásokon vesznek részt, s az ő feladatuk a szerkarbantartás és a laktanya-takarítás is. A fővárosi tűzoltókat általában harminc-negyvenszer riasztják naponta, az úgynevezett műveletirányítási központba futnak be a 105-ös segélyhívószámra érkező hívások, majd a káresemény helyszínére szerinti tűzoltó-parancsnokságot értesítik, ahol riasztják az adott szolgálati csoportot, s közlik, mely szerreknek, vagyis tűzoltóautóknak kell vonulniuk.

Tűzoltótörténelem

Magyarországon a XIX. század közepén alakultak meg az első szervezett tűzoltóságok, akkoriban a tűzoltók még lovas kocsikkal vonultak ki. Az 1800-as évek óta sok minden változott. 2012-ben lépett életbe az új katasztrófavédelmi törvény, és jött létre egy újfajta szervezeti struktúra, amelynek három pillére a polgári védelem, az iparbiztonság és a tűzoltóság. A polgári védelem a természeti katasztrófák, például az árvíz elleni védekezést, az iparbiztonság pedig többek között a veszélyes üzemek felügyeletét, a súlyos ipari balesetek elleni védelmet, a veszélyes áruk szállításának ellenőrzését, illetve a nukleárisbaleset-elhárítást jelenti. A tűzoltói munkának két fő területe van: a tűzoltás és a műszaki mentés. Ez utóbbiból van több, mintegy hatvanszázaléknyi. Beletartozik ebbe például a bajba jutott állatok megmentése, a társzerveknek, a rendőrségnek és a mentőknek való segítségnyújtás, a közúti balesetknél történő mentés, a viharkárok elhárítása, így a kidőlt fák, a leomlott vakolat elszállítása, a vízszivattyúzás és az erős szél által megbontott tetőszerkezet helyreállítása is. Az egyik legveszélyesebb feladatnak pedig a pincetűzek megszüntetése számít: vastag füst, kanyarok, leágazások, odabent lehet minden, benzin, gázipalack, hígító, vagyis az a tűzoltó, aki oda lemegy, valóban az életét teszi kockára.

Mi kell ahhoz, hogy valaki tűzoltó legyen?

„Úgy hiszem, valódi elhivatottság, szinte már megszállottság kell ehhez a munkához – mondja Zsolt. – Bárhol, bármikor érheti az

embert baj, ezért azt mondom, a többi emberhez képest tűzoltóként csupán egy kicsit pluszosan kockáztatjuk az életünket, hiszen megfelelő védőöltözetet viselünk, s a riasztásnál gyorsan jön a másod- és harmadvonal, kimentenek a társak, ha gond van. Egy család vagyunk, a társak tartanak meg. És persze ahhoz, hogy valaki ezt a hivatást vállalja, szükséges a tényleges család is, amely elfogadja, támogatja.” Tűzoltó abból a férfiból lehet, akinek legalább érettségije van, megfelelt az orvosi és a pszichológiai alkalmassági vizsgálaton, valamint a fizikai, erőnléti alkalmasságin is. Csak ezek után következhet a képzés, amelynek során valódi tűzoltót nevelnek belőle. Általában a segíteni akarás miatt választja valaki ezt a hivatást. Rendkívül komoly erőpróbának vannak kitéve a tűzoltók: a mintegy negyvenkilós felszereléssel kell megterhelő fizikai munkát végezniük, tűz esetén nemritkán több száz fokos helyiségekben. Így évente újabb és újabb fizikai és pszichikai vizsgálaton esnek át. Ha lelkiileg megviseli őket egy-egy eset, pszichológus segítségét kérhetik. „Általában magunk között is megbeszéljük a történeteket, mert nem jó, ha az ember magában tartja” – mondja Zsolt, akit arról kérdezek, milyen, amikor egy tűzoltó életet ment, ám ő szerényen csupán annyit mond: „Nem szoktunk ezzel dicsekedni. Ez a munkánk, örülünk, ha segíthetünk. Amíg ereje van, csinálja az ember.”

Az alcsútdobozi önkéntesekről

Zsolt születése óta Felcsúton él, nagyszülei annak idején itt telepedtek le, s őket követték a szülők, akik a szomszédos Alcsútdobozon találtak otthonra. Innen járt át nagyszüleihez Zsolt falunkba, és az ő házuk lett aztán az otthona. „Felcsútért és általában a régióért végzem a szolgálatom” – mondja. Merthogy ő az, aki – a részben egykori vagy jelenlegi hivatásos tűzoltókból, részben pedig lelkes önkéntesekből álló – alcsútdobozi önkéntes tűzoltóegyesületet vezeti. „Voltaképp a bicskei parancsnokság munkáját egészítjük ki, mindnyájan önkéntesként – meséli. – Ha beérkezik egy riasztás, továbbadják nekünk a

bicskeiek, mi pedig megyünk és segítünk nekik.” 1882 óta működik az alcsúti önkéntes tűzoltóság, az akkoriak József nádortól kaptak egy szerkezetet, amely még ma is megvan. „Igazából nagyjából tíz éve alakultunk újjá – folytatja Zsolt. – Addig is működött a helyi tűzoltóság, de kisebb-nagyobb hullámvölgyekkel. Néhány éve már saját gépjárművünk is van, ami elég jól felszerelt, de persze mindig lehetne bővíteni rajta.” Tömlők, sugárcső, tűzcsapkulcsok, légzőpalackok, szivattyúk, balta, fűrés, magasból és mélyből mentést segítő eszközök, mentőkötél, létra – többek között ezek az alcsúti fecskendő tartozékai, s ami hiányzik róla, az a közúti balesetknél használatos feszítővágó, erre még nagy szükség volna. „250 literes a fecskendő, ennyi vizet tud tárolni, amit alig egy perc alatt fel tudunk használni, ennyi időnk van, hogy a víz utánpótlását biztosítsuk, vagyis összekössük a fecskendőt a tűzcsappal – mondja. – Sok tömlőnk van, tűzcsaptól tűzcsapig elérünk, s ott vagyunk, ha szükség van ránk.”

Szent Flórián, a lánglovagok védőszentje Ki oltalmazza a tűzoltókat?

Szent Flórián katonatiszti családból származott, és a császári hadseregben szolgált. Diocletianus császár ideje alatt, 303-ban egyházüldözés tört ki. Flórián megtudta, hogy elfogtak negyven keresztényt, és útnak indult, hogy segítsen rajtuk. Útközben keresztényekre vadászó katonákkal találkozott, és azt mondta nekik: „Ne fáradjatok tovább a keresztények kutatásával, hiszen én magam is az vagyok.” Mivel nem volt hajlandó megtagadni Istent, vízbe taszították. Egyik legendája szerint még gyermek volt, amikor imája hatására egy kigyulladt ház megmenekült a teljes leégéstől. Egy másik legendában egy szénégető máglyát rak, amelyet, miután szélvihar tör ki, nem tud eloltani, végül maga is a lángok közé esik, és ijedtében így fohászkodik: „Szent Flórián, aki vízben lettél vértanú, küldj vizet segítségemre, és mentsd meg az életemet!” Ekkor csodás módon víz önti el a máglyát, és a szénégető megmenekül. E legenda nyomán tartják Flóriánt a tűzoltók védőszentjének.

Hangszert a kézbe!

Rendhagyó énekóra Temesi Berciékkel

Nagy Enikő
Fotó: Varga Ildikó

„That's the way I like it...” – felhangzik a KC and the Sunshine Band klasszikusa a nyolcvanas évekből, s aztán napjaink egyik popdívájának slágere, Ariana Grande Focusa is. És ha kellőképpen fülelünk, akkor észrevehetjük, hogy az énekesnő a nyolcvanas évekbeli dal egyik dallamát használta fel a slágerlistákat is meghódító zeneszámban. „Merthogy zene és zene között nincs különbség, a mai zenék nem különböznek a régiektől, mindössze a hangszerelésük, avagy a csomagolásuk más” – árulja el iskolásainknak a Faluházunkban tartott rendhagyó énekóra „házigazdaja”, Temesi Bertalan és társa, Feri, s bizonyítják: négy akkordból bármilyen slágert létre lehet hozni – nem tett mást Armin van Buuren sem, s a fiúk már mutatják is a holland lemezlovas egyik legismertebb szerzeményét. Tanulóink közben megismerkednek az akusztikus gitárral és a basszusgitárral, mi több, az elektromos gitárral is, s egymás után következnek az úgynevezett gitárefektek. S hogy napjaink slágerei voltaképp ugyanazokból az akkordokból épülnek fel, mint a klasszikusok, arra több meglepő példát is hallhatunk: felcsendül a Daft Punk Get Luckyja és az ugyanazon akkordokat felhasználó Wellhello Rakpartja. S Berciék rendhagyó énekórájuk zárásaként azt is megmutatják: mi van, ha kisiskolásként kevésbé kedvelt népdalainkat modernebb hangszerelésbe bújtatjuk – felhangzik a Megrakkák a tüzet, illetve annak funky, reggae, blues és jazz változata is.

Meglehetősen kanyargós úton ugyan, de a zene egymáshoz vezette Bercit és Ferit. „Apukám is gitáros, és kissrácként megpróbált engem megtanítani gitározni, de nem érdekelt a dolog, ám fiatal felnőttként egyre több zenét, főleg rockot hallgattam, és a barátaimmal elhatároztuk: alapítunk egy zenekart – így Feri. – Bár a zenekar nem volt hosszú életű, tudtam, hogy a zenével szeretnék foglalkozni. Beiratkoztam a Kőbányai Zenei Stúdióba, majd a Deák Bill Blues Band gitárosa lettem, és már húsz éve tanítok gitárt, öt éve ott, ahol magam is tanultam, és ahol az apukám is tanít.” Berci Herendről származik, édesanyja porcelánfestő, ő maga

pedig korábban néptáncolt, mellette futballozott, és egészen a harmadosztályig jutott. „Am egy nap autóbalesetet szenvedtem, így fel kellett hagynom mindazzal, ami addig kitöltötte az életemet – meséli. – Ekkor jött a zene. Magamtól kezdtem el gyakorolni, a szobám falait a kedvenc együtteseim képeivel plakátoltam ki. A Black-Out nevű zenekarban kezdtem zenélni, majd a Kowalsky meg a Vega, illetve a Belmondo egyik alapítója lehettem. Zenei rendezőként több mint száz nagylemez elkészítésében segítettem, olyan előadók felvételein dolgoztam, mint Zséda, Charlie, Caramel, Keresztes Ildikó, Tóth Vera, Kasza Tibi vagy Janicsák Vica. És olyan televíziós showműsorok zenei rendezője lehettem, mint a Csillag születik, az X-Faktor, a Hungary's Got Talent és A Dal.” Sőt, a Puskás Akadémia Sport- és Konferenciaközpont átadóünnepségének zenei rendezője is maga Berci volt. Az Artisjus-díjas művész találta ki a „Hangszert a kézbe” zenei reformot, amelynek keretében néhány év alatt több mint százezer gyerekhez juttatta már el a zenélés örömét, mert mint mondja: „Sohasem késő elkezdni, ha érdekel a zene, ragadjatok hangszert, és meglehet, a ti életetekre is olyan hatással lesz a zene, mint az enyémre!”

A mindenség évadának végéhez közeledve

Dömé László Balázs fotója

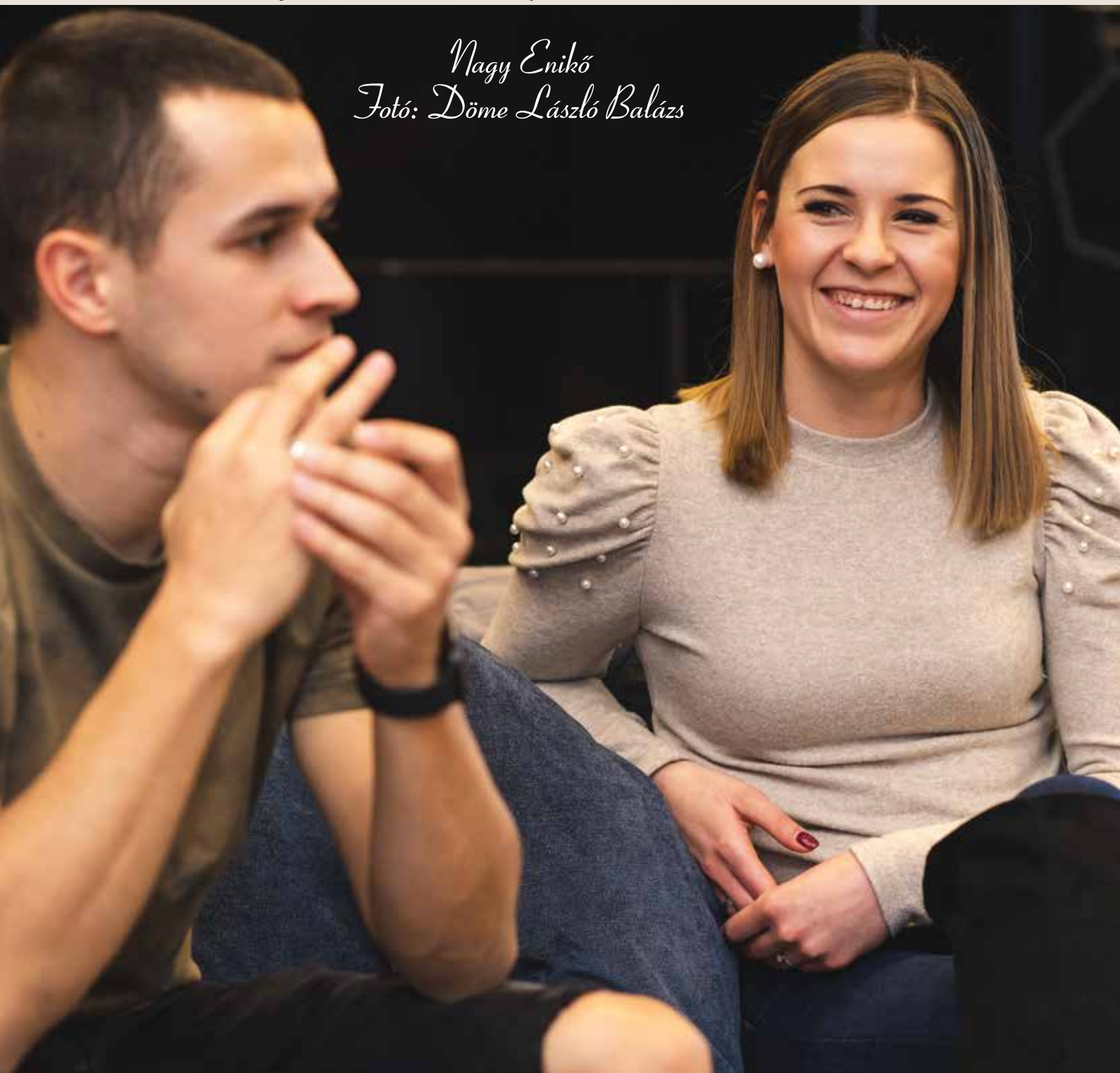
Az arborétum téli csöndjében járunk, reccsen egy száraz ág a talpunk alatt. Jéggé dermedt a tó, halvány szürke ködtakaró lepi be a tájat. Dér telepedett a fákra, ám a kopár ágak közül egy-egy örökzöld tűnik ki, s itt-ott madár hangja hallatszik. A kanyargós ösvényeket járva Pilinszky gondolatai juthatnak az eszünkbe: a természet téli álmát alussza még, arra rendezkedett be csupán, hogy átvészelje ezt a mostoha időszakot. „Nem így az ember. Ő is benne él ugyan a természet helyi önkényében, pillantását azonban mindig az egészre függeszti – s azon is túlra. Minket a természet elszunnyadása valójában befelé fordít, létünk igazi, tehát szellemi napja, energiaforrása felé (...). A külső kép: a hervadásé, a halálé és a menekülésé. Egyedül az ember függeszti szemét a mindenség lankadatlanul működő csillagaira, a távoli és nagy egészre, s azon is túlra...” (Új Ember, 1968). A téllátszólagos, külső szegénységében, ugyanakkor valóságos, belső gazdagságában, „az időtlen és határtalan mindenség évadában” pillantásunkat mi is függeszthetjük máshova, az egészen túlra: az új és örök élet ígéretét hordozó tavasz legelső mozzanataira.

Felcsúttól Felcsútig

Találkozás az ifjú Baracskai házaspárral

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

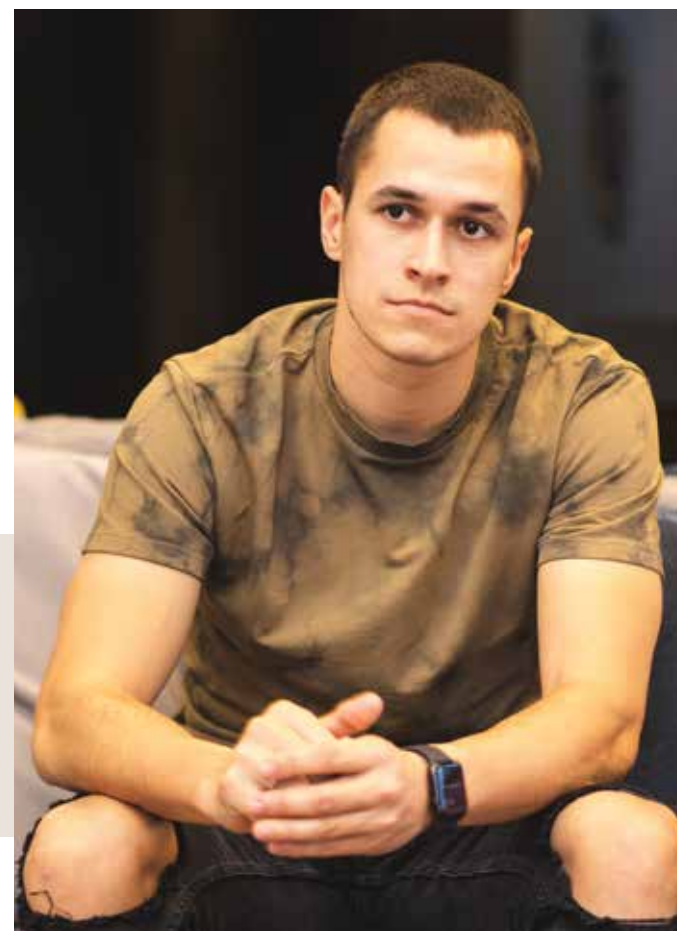
Mindketten Felcsúton nőttek fel, itt találtak egymásra, s itt képzelik el a jövőjüket. Baracskai Roland a másodosztályban szereplő Csákvár labdarúgója, felesége, Baracskai-Heitler Adrienn fogorvosunk asszisztense – s nem mellesleg a közösségi programjainkon látott „mézeskalácscsodák” készítője. A két fiatal tavaly nyáron kötötte össze az életét református templomunkban, s közösségünkben kezdték építgetni családi fészkeiket. Családtregényük „első lapjainak” történeteiből, a futballisták és futballistafeleségek életének szépségeiről és nehézségeiről mesélnek nekünk.

„*A* három hónapos koromtól élek Felcsúton – kezdi el Adrienn. – Két kedves barátnóm Roland húga és az unokanővére, így aztán általuk ismertem meg őt. Sokat összejártunk, egy társaság lettünk, s 2016-ban egy születésnap összejövetelen mondtuk ki, hogy mostantól egy pár vagyunk. Határozott, megbízható, jókiállású férfinak láttam őt, ez fogott meg benne a legjobban.” „Engem pedig az, hogy gyönyörű, kedves, odaadó és nem utolsósorban kiváló háziasszony – teszi hozzá Roland nevetve. – Minden megvan benne, ami nekem kell.” Roland családja ugyancsak felcsúti, ő maga is itt nőtt fel, s itt kezdett el focizni. „Harmadikos lehettem, amikor alakítottak egy csapatot a gyerekeknek, s akkor még csak a centerpálya volt itt meg – emlékszik vissza. – Elkezdtem hát focizni, s hatodikos koromban kerültem be a gárdonyi focisuliba, ezután tértem vissza az akkoriban formálódó akadémiára. Sokat jelentettek számomra az itt töltött évek, rengeteget tanultam, volt, amikor két korosztállyal feljebb játszhattam. Majd a Videoton második csapatához kerültem, s Mezei Gyuri bácsi jóvoltából rövidesen az első csapat tagja lehettem, onnan játszottam vissza, illetve tértem vissza ismét a Puskás Akadémiára.”

Roland tagja lehetett annak a csapatnak, amely 2013-ban megnyerte a másodosztályú bajnokságot, s feljutott az első osztályba. „Életem egyik legmeghatározóbb élménye volt a bajnoki győzelem – meséli. – Már önmagában az egész bajnokság is emlékezetes, mivel csupán az volt a célunk, hogy stabil csapatot alakítsunk ki, szerepeljünk jól, végezzünk az első hatban. Ehhez képest annyira jól ment a csapatnak a játék, hogy a végén már valóban a feljutás lett a cél. Tízpontos előnnyel nyertük meg a bajnokságot, ami akkor még harmincfordulós és tizenhat csapatos volt. Voltak rutinos játékosok a csapatban, akiktől sokat tanultam,

s voltunk mi, az akadémiáról épphogy kikerült fiatalok. Kleinheisler volt az egyik szélén, én a másikon. Felejthetetlen élmény volt. Ahogy az is, hogy ezután mutatkozhattam be az élvonalban.” Eddigi pályafutása során Roland Mezőkövesden, Sopronban és Győrben is játszott, s mintegy hétvényi „országjárás” után tért haza – illetve játékosként Csákvára. „Nagyon szerettem volna már hazajönni a családom és Adri miatt is, s Csákvár remek lehetőségnek tűnt, itt újból felépíthetem magam – mondja. – Úgy hiszem, jól sikerült a szezon első fele a csapatnak, sok fiatal játékosunk van, próbáljuk őket úgy segíteni, ahogy annak idején a nagyok segítették minket. Gólokat lőttem, gólpasszokat adtam, úgy-hogy jól érzem itt magam.”

Am annak, hogy Roland ismét idehaza játszik, alighanem felesége, Adri örül a legjobban. „Akkor indult a kapcsolatunk, amikor Rolcsi Mezőkövesden játszott – mondja. – Csupán hétvégente találkoztunk, egy nap volt a miénk. Kezdetben nehéz volt, de aztán egész jól beleszoktam, sőt, talán ez az időszak meg is erősítette a kapcsolatunkat. Győrbe már követtem őt, ott kezdtünk el együtt élni, aztán együtt tértünk haza. Am a futballistafeleségek sorsa, hogy ha a férj átigazol egy másik városba, né-tán másik országba, akkor az asszonynak is mindent hátra kell hagynia, s mennie kell vele. Erre azért nem könnyű lélekben felkészülni. Ugyanakkor nagyon jó látni őt a pályán, minden hazai meccsén ott vagyok, és ha tehetem, az idegenbeli találkozókra is elmegyek. Nagyon büszke vagyok rá, s bízom benne, hogy még sokáig a pályán lehet.” „Örülök, hogy azon felcsútiak egyike lehetek, akik bemutatkoztak az NB I-ben – vallja Roland. – Nagy öröm számomra, hogy focizhatok, hogy azt csinálhatom, abból élhetek meg és tarthatom el a családomat, amit a legszíve-sebben csinálok, amit a legjobban szeretek.”

Futballdrukker szertáros nénik és nagymamák

Bepillantás Erzsi és Kriszta, avagy a Puskás Akadémia szertárosainak világába

Tyúkanyókként gondoskodnak a fiúkról nap mint nap, összekészítik a mérkőzésekhez és az edzésekhez szükséges felszerelésüket, rendet tesznek az öltözőben, s ha kell, megvarrják, ami kilyukadt vagy elszakadt. És ha mindez talán nem volt elegendő: alighanem ők a csapat egyik legnagyobb szurkolói. A felcsúti Héring Erzsébet és az ugyancsak helyi Weizengruber Istvánné, avagy Kriszta a Puskás Akadémia FC szertárosai – páratlan páros az övük. Riportunkban különleges birodalmukba, a futbalszertár világába pillanathatunk bele.

*Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs*

Meccsnap van. Gondos kezek készítik elő az öltözőt, mire a játékosok megérkeznek. Helyükre kerülnek a mezek, minden ott van, amire a fiúknak csak szükségük lehet. Az öltözőtől a szertár felé vesszük hát az irányt, hogy belessünk e piciny helyiség sokak szeme elől rejtett titkaiba. Szerelések tornyosulnak a polcokon, sportszárak a lavórokban. „Nálunk aztán minden megtalálható, ami egy futballista öltözetének alapidarabja – mondja Héring Erzsébet. – Olyanok vagyunk, mint egy igazi sportbutik. Itt tároljuk az edzésekhez és a mérkőzésekhez szükséges felszereléseket, a mezeket, az aláöltözeteket. De van ám itt tú, cérna és olló is, sokszor ugyanis varrónénikké kell válnunk.” „Elsősorban az a feladatunk, hogy a fiúk szerelését rendezzük, kiadjuk nekik azokat a ruhadarabokat, amelyekre szükségük lehet, s aztán a mosodába eljuttassuk a szereléseket” – magyarázza Weizengruber Istvánné Kriszta.

Mivel rövidesen kezdetét veszi a Puskás Akadémia FC soron következő bajnokija, lassan minden játékos megérkezik, hogy felvesse az összecsapás előtti bemelegítéshez szükséges felszerelését. De vajon vannak-e a játékosoknak a szerelésükkel kapcsolatos furcsa szokásai, kérései, amelyeknek szertárosként bizony elegendő tenni? „Mindenkinek megvan a sajátja – árulja el Erzsi. – Van, aki lecseréli félidőben a mezét, s van, aki főként babonából ugyanazt viseli. Van, aki alapból

vesz a mez alá, ha hidegebb van, de van, aki ezt nem igényli. Ugyanígy van a kesztyűvel is. Van, aki levágott sportszárban vagy éppen levágott nadrágban szeret edzeni.”

Hazai mérkőzés előtt szertárosaink nem csupán az öltözőt és a játékosok felszerelését készítik elő, de a játékvezetők és a játékosfelvezetők felszereléséről, a labdáról is ők gondoskodnak, sőt, a kispadokat is ők teszik rendbe, mire megérkeznek a stábtagnak. De vajon melyek a feladataik, ha idegenben játszik a csapat? „Olyankor hatalmas táskákba pakolunk a fiúknak, télen általában négy táskát telik meg – meséli Kriszta. – Az egyikbe kerülnek a kabátok, a másikba a törölközők, a harmadikba a játékosok száma szerint egyenként becsomagolt bemelegítőfelszerelések, a negyedikbe pedig az ugyancsak számok szerint elkülönített meccsfelszerelések. Így semmit sem keverhetnek össze.” „A mi feladatainkat tekintve abban különbözik a hazai és az idegenbeli meccs, hogy itthon, ha bármi lemarad, csak be-szaladnak érte – teszi hozzá Erzsi. – De ha idegenbe mennek, nagyon oda kell figyelniük arra, hogy minden ott legyen, különben megvan a baj.”

Erzsi és Kriszta a Puskás Akadémia FC legnagyobb szurkolóinak vallják magukat, akik, ha nem a csapat körül szolgálnának, akkor is minden mérkőzésen ott volnának... „Én magam az idegenbeli meccsekre is eljárak, és kökeményen szurkolok a fiúknak – így Kriszta. – S persze idebent is nagyon drukkolok. Erzsivel rettenetesen izgulunk végig a meccs alatt, és ha épp nem tudunk kimenni a pálya szélére, akkor is követjük, hogy mi történik a pályán. Ha kiabálás van – jaj, vajon mi történt? Kiállítás? Tizenegyes? Sárga lap? Ha gölt rúgunk, azt tudjuk, hiszen akkor felhangzik az induló. Olyankor óriási az öröm a szertárban, ugrálunk, pacsizunk Erzsivel. Ha netán gölt kapunk, azért szurkolunk, hogy jaj, csak kiegyenlítsünk, esetleg meg tudjuk fordítani a meccset.”

„Nem tudnánk olyat mondani a játékosok közül, akit nem kedvelünk, s akivel nem jövünk ki, még a külföldiekkel is megértjük egymást” – mondja Erzsi. „És szeretnek is bejönni hozzánk a fiúk, úgy érzem – fűzi hozzá Kriszta. – Mi vagyunk az Erzsi néni és a Kriszta néni nekik, úgyhogy igazi tyúkanyószeretet töltünk be.” Erzsi és Kriszta – akik nem melleleg mindketten felcsútiak és immár mindketten nagymamák – évek óta az akadémia kötelékében dolgoznak, s nap mint nap a fiúk szerelését készítik. Mint mondják: nem is választanának más hivatást maguknak. „Nekem az eredmények jelentik a legnagyobb feltöltődést, hogy igenis képesek rá, mert nagyon jó csapatot alkotnak, és jó érzés, hogy mi is ennek a csapatnak a részei lehetünk. Ez az, ami minden áldott nap erőt ad, és délelőtt vagy délután, hétköznap vagy hétvégén, de mi jövünk, itt vagyunk!” – fogalmaz Erzsi. „Én nem is tudnám magam elképzelni egy íróasztal mögött, iratokat rendezve, aktákat pakolva – vallja Kriszta. – Nagyon szeretek emberek között lenni, a sportnak pedig mágikus hatása van, megbabonázza az embert. Úgyhogy én a fiúk között nagyon jól érzem magam, megtaláltam a helyemet.”

Már várjuk a tavaszt!

Kertészeti Áru

A késő téli napokban már hosszabbodnak a nappalok. Kertünk még téli álmát alussza, ám az év ezen szakaszában is van tennivalók. Gyümölcsfaink törzsét drótkéfével jó alaposan takarítsuk ki, mert sok kártevő megbújhatott benne a tél átvészelésére. Fordítsunk figyelmet a törzskérgen a repedt, odvas részekre. Fagymentes időben elkezdhetjük gyümölcsfaink, szőlőünk metszését. Az idős fákról távolítsuk el az öreg, beteg, elszáradt részeket, gyümölcsbármaradványokat. Vastagabb ágak eltávolítása esetén használjunk sebapoló fagélt. A munka végeztével, tapadó használatával végezzük el a jó alapos lemosó permetezést. A határfok növelése érdekében egy-két hét elteltével megismételhetjük a kezelést. Létra használatakor fokozott óvatossággal járjunk el, mert az éjszakai fagyok után nappal csúszóssá vált talajon könnyen balesetet szenvedhetünk. Fontos, hogy a lemosó permetezést mindig fagy- és szélmentes időben végezzük.

Ne feledkezzünk meg telettetett növényeinkről sem, alaposan vizsgáljuk meg, hogy nem történt-e a tél folyamán esetleges fertőzés. Végezzük el a metszéseket és a szükséges növényvédelmet. Távolítsuk el az elszáradt leveleket, ágakat. Szükség esetén különítsük el beteg növényünket a további fertőzés megakadályozásáért. Ügyeljünk a szükséges víz pótlására. Járjuk be a kertünket, nézzük meg, hogy a tél milyen károkat okozott, és szükség esetén javítsuk ki a hibákat, pótoljuk a fagyvédelmi takarásokat. A telet még „nem ette meg a kutya”, ezért a növények védelme a kertész feladata.

Tervezzük meg a tavasszal elvégzendő feladatokat. Vegyük számba, milyen növénypótlást vagy esetlegesen cserét szeretnénk elvégezni. Vizsgáljuk meg, hogy tavaly termett gyümölcsösünk mindenben megfelelő volt-e számunkra. Szeretnénk-e esetleg újabb virágot, cserjéket telepíteni. Készüljünk a tavaszi talajjavításra is. Kezdjük el beszerezni a szerves trágyát, kertünk egyik szegletében deponáljuk. Ha van zöldségeskertünk, gondoskodjunk a talajművelésről és a trágya bedolgozásáról. Használhatunk különféle talajjavító készítményeket is, amelyeket szakboltokban szerezhetünk be a szükséges használati útmutatással. A szerves trágyával nem tudunk „hibázni”, tehát nem lehet túlszórni a kertet. Mesterséges trágyánál viszont fontos betartani a kiszórandó mennyiséget. Eltűzött műtrágyázással visszavonhatatlan károkat tudunk okozni kertünkben.

Szakembereink szívesen állnak rendelkezésre ingyenes szaktanácsadással a Kertészeti Árudában, személyesen vagy a következő e-mail címen: kerteszet@plantorient.hu.

Fotó: barebonesliving.com

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Almás-fahéjas palacsinta

Oroszországban blini, Marokkóban ataif, Indiában dahl, Új-Zélandon pikelet, Magyarországon palacsinta – több ország vallja a saját specialitásának, korántsem véletlenül: története egészen a római korig nyúlik vissza. A lepényhez hasonló tésztát kerek kőn, egyes legendák szerint bronzpajzson sütötték, fő összetevője a liszt, a víz és a só volt, s fontos szerepet játszott a római légiók élelmezésében. Általuk terjedhetett el a Duna medencéjében. Már a XV. századból olvashatók feljegyzések, amelyekben a palacsinta receptje is szerepelt. Az első magyar nyelvű leírás a készítéséről az erdélyi fejedelmi udvar főszakácsának a XVI. század végén írt szakácskönyvében található. Ezúttal régi nagy kedvencünk elkészítésének rendhagyó, vegán módjával ismerkedhetünk meg.

Hozzávalók (8 db palacsintához):

- 1 érett banán
- 1 kiskanál fahéj
- 4 dl mandulatej (házi)
- 100 g teljes kiőrlésű búzaliszt
- 60 g teljes kiőrlésű tönkölybúzaliszt
- 1 evőkanál lenmagpehely
- 1 evőkanál útifűmaghéj
- 1 csipet szódabikarbóna

Elkészítés:

A száraz hozzávalókat összekeverjük, majd hozzáöntjük a mandulatejet, végül beletörjük a banánt. Az egészet összeturmixoljuk, és félretesszük pihenni fél órát. Ez a tészta sűrűbb a sima palacsintáénál, az amerikai palacsinta tésztájához hasonló. Egy átlagos palacsintasütőben sütjük ki kis lángon. Nagyjából öt perc után fordítjuk meg. Ha elkészült, kedvünkre ízesíthetjük, díszíthetjük. Lehet hozzá almászószt főzni, ami voltaképp nem más, mint alma pépesre főzve. Ebbe mártogatva a fahéj íze jobban kijön.

Névjegy

Dr. Márkyné Mészáros Annamária

Három kislány édesanyja vagyok. Tanítóként végeztem, de nem dolgoztam sokáig a szakmában, mert hat éve megszületett a legnagyobb lányom, s azóta itthon vagyok a gyermekeimmel. Számomra akkor lett igazán fontos az egészséges táplálkozás, amikor megszülettek a lányaim. Kicsit több, mint egy éve váltottam teljes értékű növényi étrendre. Eleinte főleg a gyerekek előtti testsúlyom visszanyerése motivált, de sokkal többet kaptam annál. A főzés régi szenvedélyem, így szépen lassan, kitartóan kísérletezve beletanultam ebbe az új ételvilágba. Mára már egész otthonosan mozgok benne, úgyhogy szívesen megosztom másokkal is a tapasztalataimat és az ötleteimet, remélve, hogy sokakat ösztönözhetek vele. Férjem, Márk Ádám orvosként végzett a Semmelweisben, s az Amerikai Életmódorvostani Társaság által elismert életmódorvostani szakvizsgát tett, tanít a SOTE-n és a BME-n is, évekig mentőápolóként szolgált, most rész-munkaidős mentőorvos – ő az egyik legnagyobb inspirációm.

A legfontosabb parancsok

Jäger Tamás

Visszatérő téma a hitoktatás során a tízparancsolat újbóli átgondolása – korosztálynak megfelelően. Nem elég harmadikban bemagolni, mert azzal csak odáig növekedünk, hogy felnőttkorban öntudatosan kijelentjük: „nem öltem, nem loptam, nem raboltam, úgyhogy rendes ember vagyok”.

Ám ha komolyabban átgondoljuk, mi mindenre tanítanak az önmagukban egyszerű mondatok, amelyek mintegy címszavakként kerültek a Sínai-hegyen a kőtáblákra, akkor a magunk életére, problémáira vetíthetjük azokat.

A kérdésre, hogy melyik a legfőbb parancs, Jézus Krisztus ezt válaszolja: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez a legnagyobb, az első parancs. A második hasonló hozzá: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.”

Hasonlóan kezdődnek a kőtáblákra írt törvények – az első és a negyedik parancs: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. Atyádat és anyádat tiszteld. Tehát a legfontosabb, hogy felismerjük helyünket Isten előtt és az emberek között.

Isten tisztelésének, az Úr félelmének alapja – amint már volt róla szó korábban – az Ő felénk mutatkozó szeretete. Épp így van ez szüleink felé is. Manapság azonban új felismerések szükségesek, hiszen gyermekeink nem most jöttek le a falvédőről, sokszor élesebben látnak, mint mi gondoljuk. Látják, ha törődünk velük, és azt is, ha gőzünk nincsen arról, mi veszi őket körül. Nehezebb tisztelget mutatni, mert ma már nem elég az „azért, mert azt mondtam” indok. A kor kihívásait és mindazt, ami körülveszi őket (amiket egyébként javarészt mi teremtettünk nekik), szülőként, nagyszülőként is érdemes értelmezni, és arról gyermekeinkkel kommunikálni.

Egy Paracelsus nevű reneszánsz polihisztor mondta: „Aki nem tud semmit, nem szeret semmit. Aki tehetetlen: érthetetlen. Aki nem ért semmit, nem is ér semmit. Aki viszont ért, az szeret is, néz is, lát is... Minél több tudás rejlik egy-egy dologban, annál nagyobb a szeretet... Aki azt képzei, hogy minden gyümölcs ugyanakkor érik meg, mint a számoca, az semmit sem tud a szőlőről.”

Régebben kisebb szakadék volt a dédszülők és dédunokák világa között, mint most a szülő-gyermek életvitel tekintetében. Előfordul, hogy a hittanosoktól kérek segítséget egy internetes beállításhoz, és rácsodálkozom, hogy az

ószövegségi József történetében szereplő Potifár nevét egy zeneletöltő szoftver hasonló nevével tanulják meg. (Én meg megtudtam, hogy van ilyen alkalmazás, amit fiatalok naponta használnak.) Minél több tudás rejlik egy-egy dologban, annál nagyobb a szeretet...

Isten figyel ránk, és ismer minket. Nem hiába várja el, hogy viszont szeressük Őt. Mi, szülők, ha teljes elménkből Isten szeretetéről elmélkednénk és nyitottabbak lennénk, valószínűleg gyermekeink felé is még jobban tükröznénk ezt a minden értelmet meghaladó szeretetet, ami által a tisztelet természetét is még jobban megtanulnák.

Mert a törvény a szívünkbe, a szívükbe van írva.

Mi Atyánk

Hős Csaba

Az imádság a kulcs, amelyik megnyitja a mennyet. Kulcs is az imádság, meg ásó is. Valaki, aki igen sokra vitte, a következőket írta: mindent, ami az enyém, mindent, amit elértem, mindent, ami vagyok, az imádság ásójával ástam ki. Bizony-bizony, az imádság életünk legszentebb és leghatalmasabb ügye volna.

Nem véletlen, hogy Krisztus példát ad akkori és mai tanítványainak, s elmondja az Úri Imádságot. Azt az imát, ami nem ismételgetni való imádság. Hiszen nem arra való, hogy csak ezt imádkozzuk. Mert példa ez az imádság. Nem is formájára, hanem tartalmára nézve. Minta ez az ima. S mint imaminta, a világ egyik legnagyobb közös kincse. Mennyire körülöleli ezt a világot a Mi-atyánk. Hiszen szüntelenül hangzik. Most, ebben a pillanatban

is a világon ezrek, tízezrek mondhatják szavait. Ez az ima az, amin keresztül közeli testvérünké lesz minden más felekezethez tartozó, minden más földrészen élő keresztyén. Ezt tanulja meg mindenki szinte legelőbb édesanyjától. Ez az, amit a kutatások szerint akkor is az anyanyelvén mond az ember, ha anyanyelvét már el is felejtette. Ez az az ima, aminél többet ember nem tud mondani Istennek. Másképp mondani tud. De tartalmilag többet mondani nem tud.

Akárcsak az első két szó ragyogjon is fel: „Mi Atyánk!” (vö. Mt 6,9a).

Üzeni ez a két szó, hogy Istent úgy szólíthatjuk meg, mint

Atyánkat. Magyarul: mint édesapánkat. Belsősegebben: mint apucikánkat! Nem távoli létező, idegen valóság az Isten. Ő nem világot rendező elv, hanem személy. Nem valaha volt teremtő erő csupán, hanem élő kapcsolatra kész társ. Nem zsarnok világura, nem despota uralkodó, hanem Édes Atya. Hihetetlen jó hír ebben az elapátlanodó világban, hogy van egy Mennyei Atyánk.

Ám azért lehet Atyád az Isten, mert Krisztus testvéreddé lett. Nem természetes, nem magától értetődő dolog, hogy Isten Atyánk. Egyetlen pogány világvallásban sem tisztelik az istenséget Atyaként. Csak a mi hitünkben. Azért és csak azért lehet Isten Atyánk, mert Krisztusban Ő a testvérünké lett. Krisztusban emberré, testvérré lett az Isten. S mi ezért lehetünk gyermekeivé. Csak Krisztuson keresztül. Azt mondja a Biblia, hogy: „Aki befogadták őt (Krisztust), azoknak hatalmat adott arra, hogy az Isten gyermekeivé legyenek” (Jn 1,12). Ezért áruha minden elmondott Miatyánk azoknak a száján, akik Krisztust nem fogadják a szívükbe. A tanítványok, a Krisztust befogadók, a Krisztus lábnyomába állók imája ez! Nem a kívüállóké.

Mert Krisztuson keresztül szólíthatjuk Istent Atyának, s Ő fog úgy közeledni hozzánk, mint Atya. Krisztuson keresztül közelít felénk atyaként és közeledhetünk hozzá gyermekként. Csak egy történettel tudom érzékeltetni ezt. A római császárok korában történt, hogy az egyik hatalmas császár egy győztes hadjáratáról tért vissza. Diadalmenetében légiók seregei álltak sorfalat neki, ahogy dicsősége trónja felé haladt. Egyszer csak a katonák lábai között egy gyermek szaladt a császár felé. Ám egy testőr elkapta, és ráripakodott: „Nem lehet csak úgy a hatalmas császárhoz szaladni!” Mire a gyermek: „Lehet, hogy ő neked császárod, de nekem édesapám!” Bár így közelítenénk, így szólítanánk meg mi is az Istent!

Ez a megszólítás az Úri Ima elején többes számban áll: „Mi Atyánk!”, és nem „Én Atyám!” Ez a többes szám a szolidaritás többesszáma. Ha Ő a mi Atyánk, akkor mi egymásnak testvérei vagyunk. Csak annak életén, vallásosságán nem áruha az Úri Ima, aki a másokra testvéreként tud tekinteni.

Hát így imádkozzatok! S ezért, ezekre nézve mondjátok: „Mi Atyánk!” Egyszer a svájci hegyekben két kicsiny pásztorgyerek legeltetett. Odalenn a faluban megszólaltak a harangok. Mondja az egyik: „Nekünk is imádkozni kellene.” Mondja a másik: „Én még nem jártam iskolába, nem tudom, hogyan kell imádkozni.” Mondja emez: „Én sem tudok imádkozni, de az ábécé betűit már el tudom mondani sorban. Mondjuk el, s majd az Úristen kiválogatja őket neki tetsző imává!” Letérdeltek, s elmondták az ábécé betűit sorban az Úristennek. Jézus Krisztus Atyja pedig kiválogatta a betűiket. Mert a szívüket nézte. S talán azt rakta össze: „Mi Atyánk!” Ezért így imádkozzatok!

Tudta-e, hogy...

pontosan húsz éve,

2000 januárjában vált le Bicskétől Óbarok, és Nagyegyházával közösen alakított ki új önkormányzatot. Ezzel a kevés lelkes település régi vágya teljesült, hiszen 1850 óta, mintegy 170 éve először dönthetett önállóan sorsáról. Az 1848/49-es szabadságharc leverését követően a császári abszolutizmus nem tűrte a nemesi közbirtokosság függalását, és az eddig önálló pusztát nem óhajtották községgé szervezni, hanem Felcsúthoz csatolta, ahova egyházi kapcsolatai is fűzték. 1861-ben Óbarok még egy próbát tett függetlenségének eléréséhez, hivatkozva az 1848-as törvényekre, de igényét az Országgyűlés elutasította. 1970-ben a pusztát Felcsúttól Bicskéhez csatolták. Ezt valószínűleg a bauxitbánya üzemeltetésével és a Bicske térségében betöltött vezető szerepével indokolták. A 2000. évben önállóvá vált települést Felcsút község képviselőtestülete – mind a leválás folyamatát, mind az újakezdést tekintve – hatékonyan támogatta, s egymással közös körjegyzőséget alakítottak. Az évszázados közös múlt, a rokoni, baráti és üzleti kapcsolatok összekovácsolták a két települést.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester január hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Noll Miklós a 84., Marácz Gyula a 70., Horváth Gábor Jánosné a 71., Szentirmai Gyuláné a 77., Litter Ferencné a 73., Spindler József a 72., Spindler Józsefné a 70., Müllner Károly a 83., Horváth Józsefné a 91., Birton Lajos a 75., Tóth Sándorné a 70., Daliás Tiborné a 70., Benedek Lászlóné a 86., Halász Istvánné a 83., Bibok Jánosné pedig a 75. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Karácsony táján három családba összesen négy gyermek érkezett községünkben.

Gulyás Dominik – Borda Szabina és Gulyás László kisfia – 2019. december 21-én látta meg a napvilágot,

Bárányos Nóra és ifjabb Bárányos Gábor – Bárányos-Rapai Eszter és Bárányos Gábor ikerbabái – 2020. január 2-án születtek meg,

Kecskés Ádám – Kecskés-Sárközi Andrea Ágnes és Kecskés Péter kisfia – pedig 2020. január 3-án jött világra.

Vál-Völgyi
Fiatalokért Alapítvány

Határidő: 2020. február 17.

Jól tanulni igenis menő!

Ismét itt a lehetőség pályázni ösztöndíjrendszerű támogatásunkra. Várjuk a 2019/2020-as tanévben kiemelkedő tanulmányi eredményű felső tagozatos és középiskolás tanulók jelentkezését 2020. február 17-ig.

További információk elérhetőségeinken:

- Facebook: /VVFAlapitvany
- Web: www.vvfa.hu
- Email: info@vvfa.hu
- Telefon: +36-30/999-9279

Hirdetésméreteket

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

R-KORD Kft.
Gépi földmunkák, teherfuvarozás, lakatosmunkák.

8086 Felcsút, Fő út 221.
info@r-kord.hu
www.r-kord.hu
Telefon: 22/594-095 Fax: 22/594-096

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Ingyenes kiszállítással 25 km-es körzetben!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát és édes almát egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóházánál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Mészáros
PUB ÉS PIZZERIA

Látogass el éttermünkbe vagy rendeld házhoz és élj a szolgáltatás adata előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával

fizetned rendeléskor?
Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MesarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADÉMIA

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett. Keresse fel éttermünket is!

www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750